

Byla C-66/02

Italijos Respublika

prieš

Europos Bendrijų Komisijai

„Ieškinys dėl panaikinimo – Valstybės pagalba – Sprendimas 2002/581/EB – Bankams suteiktos mokesčių lengvatos – Sprendimo motyvavimas – Kvalifikavimas kaip valstybės pagalbos – Sąlygos – Suderinamumas su bendrąja rinka – Sąlygos – Bendriesiems Europos interesams svarbus projektas – Tam tikros veiklos plėtra“

Generalinės advokatės C. Stix-Hackl išvada, pateikta 2005 m. rugsėjo 8 d. I-0000

2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas I-0000

Sprendimo santrauka

1. *Ieškinys dėl panaikinimo – Pagrindai – Motyvavimo nebuvimas arba nepakankamas motyvavimas – Su teisėtumu iš esmės nesusijęs pagrindas*

(EB 230 straipsnis ir EB 253 straipsnis)

2. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Tam tikrų bankų restruktūrizavimo operacijų atleidimas nuo mokesčių, jų sumažinimas arba sumokėjimo termino atidėjimas – Įtraukimas*

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

3. *Valstybių teikiama pagalba – Komisijos tyrimas – Bendras pagalbos schemos nagrinėjimas – Leistinumas – Pasekmės*

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

4. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Selektyvus priemonės pobūdis – Tik tam tikras operacijas atliekančioms bankų sektoriaus įmonėms naudinga mokesčių priemonė – Įtraukimas*

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

5. *Valstybių teikiama pagalba – Poveikis prekybai tarp valstybių narių – Konkurencijos pažeidimas – Vertinimo kriterijai*

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

6. *Valstybių teikiama pagalba – Draudimas – Nukrypti leidžiančios nuostatos – Pagalba, skirta bendriesiems interesams svarbiam projektui vykdyti – Pagalba, skirta ekonominės veiklos sektoriui plėsti – Komisijos diskrecija – Teisminė kontrolė – Ribos*

(EB 87 straipsnio 3 dalies b ir c punktai)

1. Nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo, klausimas dėl akto motyvavimo pagrįstumo yra susijęs su jo teisėtumu iš esmės. Todėl skundo dėl motyvavimo nepagrįstumo negalima nagrinėti toje

pačioje stadijoje, kurioje tiriama, ar buvo laikomasi EB 253 straipsnyje numatytos pareigos.

(žr. 26, 55 punktus)

2. Valstybės pagalbos sąvoka yra platesnė nei subsidijos, nes ji apima ne tik pozityvias išmokas, pavyzdžiui, pačias subsidijas, bet ir priemones, pavariais būdais sumažinančias įmonei paprastai tenkančias mokesčines ir kitas finansines prievoles, kurios, nors ir nebūdamos subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra panašaus pobūdžio ir turi tokį patį poveikį. Iš to darytina išvada, kad priemonė, kuria viešosios valdžios institucijos tam tikras įmones atleidžia nuo mokesčių, nors ir nėra valstybės išteklių perdavimas, tačiau dėl jos šios įmonės atsiduria palankesnėje padėtyje nei kiti apmokestinamieji asmenys ir todėl ji yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Valstybės pagalba taip pat gali būti laikomas mokesčių tam tikroms įmonėms sumažinimas arba mokėtino mokesčio sumokėjimo termino atidėjimas.

Taip yra tuomet, kai mokesčių teisės aktai, taikomi bankų restruktūrizavimo operacijoms, numato priemones, kurios arba sumažina mokesčių, taikydamos mažesnę mokesčio tarifą, arba paprastai mokamus mokesčius pakeičia fiksuotu mokesčiu, arba nuo mokesčio atleidžia pelną, faktiškai gautą bankui grąžinant banko akcijas valdančiam fondui jo anksčiau perduotą veiklą nebūtinai turtą ar valstybės narės centrinio banko dalis, gautas iš banko akcijas valdančio fondo, jam perduodant atgal, ypač jei šios dalys buvo iš pradžių gautos neatlyginamai, o vėliau perleidžiamos už atlyginimą arba perkainojamos.

Šios išvados tiek, kiek ji susijusi su mokesčių neutralumo grąžinimo sandorių atžvilgiu numatančiomis priemonėmis, nepakeičia argumentas, kad paprastai mokamų mokesčių mokėjimas paprasčiausia atidedamas iki galimo būsimą šio turto realizavimo. Valstybės pagalba gali būti pripažįstamas ne tik mokesčių skolos atidėjimas, bet ypač toks grąžinimo sandoris, koks nagrinėjamas šioje byloje, kurio metu vienas teisės subjektas turtą perduoda kitam teisės subjektui, o bankas, sugrąžinantis turtą banko akcijas valdančiam fondui, atskiram teisės subjektui, galutinai atleidžiamas nuo mokesčio.

(žr. 77–82 punktus)

3. Pagalbos schemos atveju siekdama patikrinti, ar ši schema turi pagalbos požymį, Komisija gali ištirti tik bendrus nagrinėjamos schemos požymius, nenagrinėdama kiekvieno atskiro taikymo atvejo. Kuomet akivaizdu, kad nagrinėjamos mokesčių nuostatos yra naudingos tam tikroms įmonėms, ta aplinkybė, kad iš šių nuostatų naudos gauna ir subjektai, kurie nėra įmonės, nepakeičia šios išvados, kurios pakanka tam, kad galima būtų taikyti EB 87 straipsnio 1 dalį.

(žr. 91–92 punktus)

4. EB 87 straipsnio 1 dalis draudžia pagalbą, „kuri palaiko tam tikras įmones arba tam tikrą prekių gamybą“, t. y. selektyvią pagalbą. Pagal šią nuostatą pagalba gali būti selektyvi, net jei ji taikoma visam ekonominiam sektoriui.

Taip yra, kai mokesčių priemonės, numatančios atleidimą nuo mokesčių, jų sumažinimą arba sumokėjimo termino atidėjimą, taikomos tik bankų sektoriui ir bankų sektoriuje jomis gali pasinaudoti tik tam tikras operacijas atliekančios įmonės. Kadangi šios priemonės taikomos ne visiems tokio subjektams ir iš tiesų nukrypsta nuo bendros apmokestinimo tvarkos, jos negali būti laikomos bendromis mokesčių ar ekonomikos politikos priemonėmis.

Tokios mokesčių priemonės turi būti uždraustos remiantis EB 87 straipsnio 1 dalimi, nes jos nėra bendros sistemos pritaikymas bankininkystės veiklą vykdančių įmonių ypatumams, o buvo sukurtos kaip tam tikrą įmonių konkurencingumo padidinimo priemonė tam tikru šio sektoriaus

raidos etapu.

(žr. 94–101 punktus)

5. EB 87 straipsnio 1 dalis draudžia pagalbą, kuri daro ūkio valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti. Vertindama šias dvi sąlygas Komisija privalo ne nustatyti pagalbos realio ūkio valstybių narių tarpusavio prekybai bei realios konkurencijos iškraipymą, o tik išsiaiškinti, ar ši pagalba gali daryti poveikį tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją.

Pagalbos nesuderinamumas su bendrąja rinka turi būti būtinai nustatytas, kai ji daro ar gali daryti poveikį Bendrijos vidaus prekybai bei iškraipo joje egzistuojančią konkurenciją. Ypač kai valstybės narės suteikta pagalba sustiprina ūkio padėtį, palyginti su kitomis Bendrijos vidaus prekyboje konkuruojančiomis ūkio sferomis, reikia manyti, kad pagalba turėjo ūkio šiai prekybai. Šiuo požiūriu aplinkybės, kad ekonomikos sektorius liberalizuotas Bendrijos lygmeniu, apibrėžia realio ar potencialio pagalbos poveikio konkurencijai ir jos poveikio ūkio narių tarpusavio prekybai. Be to, nėra būtina, kad ūkio pagalbą gavę patį dalyvautų Bendrijos vidaus prekyboje. Iš tikrųjų, kai valstybės narės ūkio suteikia pagalbą, dėl to veikla valstybės viduje gali būti išlaikoma ar išaugti, todėl sumažėja kitose valstybėse narėse ūkio ūkio galimybių ūkio šios valstybės narės rinkos. Be to, pagalba ūkio, kuri iki šiol nedalyvavo Bendrijos vidaus prekyboje, gali sudaryti sąlygas jai patekti į kitos valstybės narės rinkos.

Todėl turi būti uždraustos mokesčių lengvatos, sustiprinančios ūkio pagalbą gavę ūkio padėtį kitą Bendrijos vidaus prekyboje veikiančią ūkio atžvilgiu, ypač atsižvelgiant į tai, kad finansinio paslaugų sektorius buvo gerokai liberalizuotas Bendrijos lygmeniu, o tai dar labiau sustiprino konkurenciją, jau egzistavusią dėl Sutartyje numatyto laisvo kapitalo judėjimo.

(žr. 110–111, 114–119 punktus)

6. Komisija, taikydama EB 87 straipsnio 3 dalį, turi didelę diskreciją, kurios ūkio ūkio apima ekonominį ir socialinį vertinimą, privalomą atlikti Bendrijos kontekste. Tikrindamas tokios laisvės ūkio ūkio Bendrijos teismas negali šioje srityje savo vertinimu pakeisti kompetentingos valdžios institucijos vertinimo, bet turi apsiriboti tyrimu, ar šiame vertinime nėra akivaizdžios klaidos arba piktnaudžiavimo ūkio.

Tam tikrai mokesčių priemonių, kurios iš esmės skirtos padidinti vienoje valstybėje narėje ūkio ūkio ūkio subjekto konkurencingumą sustiprinant jį konkurencinio padėtį vidaus rinkoje, nelaikydama „bendriems Europos interesams svarbiu projektu“ EB 87 straipsnio 3 dalies b punkto prasme, Komisija nedaro akivaizdžios vertinimo klaidos. Jai negalima pagrįstai prieštarauti, kad šios priemonės yra priimtose užbaigiant privatizavimo procesą, nes toks valstybės narės ūkio ūkio ūkio ūkio savaimė negali būti laikomas bendriems Europos interesams svarbiu projektu.

Ji taip pat nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos nuspręsdama, kad priemonės, iš esmės padidinančios pagalbą gavę ūkio ūkio sektoriuje, pasižymintame didele tarptautine konkurencija, ir iš esmės skirtos sustiprinti pagalbą gavę ūkio padėtį tokios pagalbos negaunančių konkurentų atžvilgiu, neatitinka sąlygos netrikdyti prekybos sąlygų taip, kad tai prieštarautų bendrajam interesui, kurią turi atitikti pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rėšimui plėtrai skatinti EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto prasme.

(žr. 135, 138–140, 142, 144, 147–149 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gruodžio 15 d. (*)

„Ieškinys dėl panaikinimo – Valstybės pagalba – Sprendimas 2002/581/EB – Bankams suteiktos mokesčių lengvatos – Sprendimo motyvavimas – Kvalifikavimas kaip valstybės pagalbos – Sąlygos – Suderinamumas su bendrąja rinka – Sąlygos – Bendriesiems Europos interesams svarbus projektas – Tam tikros veiklos vystymas“

Byloje C-66/02

dėl 2002 m. vasario 21 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo,

Italijos Respublika, atstovaujama U. Leanza, vėliau I. M. Braguglia, padedamą M. Fiorilli, *avvocato dello Stato*, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovą,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Di Bucci ir R. Lyal, nurodžiusių adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovą,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann (pranešėjas), R. Schintgen, G. Arestis ir J. Klučka,

generalinį advokatą C. Stix-Hackl,

posėdžio sekretorą M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2005 m. vasario 3 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. rugsėjo 8 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Savo ieškiniu Italijos Respublika prašo panaikinti 2001 m. gruodžio 11 d. Sprendimą 2002/581/CE dėl Italijos Respublikos valstybės pagalbos bankams (OL L 184, 2002, p. 27, toliau – „ginijamas sprendimas“).

Nacionalinė teisė

2 Italijoje bankų sistemos reforma buvo įgyvendinta 1990 m. liepos 30 d. įstatymu Nr. 218,

patvirtinan?iu nuostatas d?l valstybini? kredito ?staig? restrukt?rizavimo ir sustiprinimo (turtin?mis) subsidijomis (*GURI* Nr. 182, 1990 m. rugpj??io 6 d., p. 8, toliau – ?statymas Nr. 218/90).

3 Šis ?statymas sudar? s?lygas valstybines kredito ?staigas pertvarkyti ? akcines bendroves. Šiuo tikslu valstybiniam bankui buvo suteikta teis? perleisti bankin? ?staig? akcinei bendrovei, atskiriant perleidžiant? juridin? asmen?, praktikoje vadinam? „banko akcijas valdan?iu fondu“ (toliau – banko akcijas valdantis fondas), akcij? savinink?, nuo akcin?s bendrov?s ?gij?jos, kuri vienintel? gali vykdyti bankin? veikl?. Banko akcijas valdantis fondas administravo banko ?gij?jo akcijas ir už tai gautas pajamas naudojo siekti savo ?statuose numatyt? tiksl?.

4 Banko veikl? vykdan?i? ?moni? perdavimo metu j? neveiksn?s aktyvai, t. y. tiesiogiai nenaudojami aktyvai, taip pat buvo perduoti bendrov?ms ?gij?joms. Tod?l bank? ?gij?j? veiklos rezultatai pagal pelningum? buvo prastesni už su jais konkuruojan?i? bank?.

5 ?gyjan?ios bendrov?s taip pat per?m? iš vieš?j? kredito ?staig? j? dalyvavim? *Banca d'Italia* kapitale. Šios dalys negal?jo b?ti perduotos banko akcijas valdantiems fondams, nes jie nepateko ? šias dalis galin?i? tur?ti ?staig? s?raš?.

6 1993 m. lapkri?io 26 d. ?statymo Nr. 489 d?l ?statymo Nr. 218/90 7 straipsnio 6 dalyje numatyto termino prat?simo (*GURI* Nr. 284, 1993 gruodžio 3 d., p. 4) 2 straipsnis ?pareigojo v?liausiai iki 1994 m. birželio 30 d. pertvarkyti valstybinius bankus ? akcines bendroves.

7 1998 m. gruodžio 23 d. ?statymas Nr. 461 d?l kompetencijos suteikimo vyriausybei reorganizuoti 1990 m. lapkri?io 20 d. ?statyminio dekreto Nr. 356 11 straipsnio 1 dalyje nurodyt? ?staig? veikl? reglamentuojan?ius civilin?s ir mokes?i? teis?s aktus bei banko restrukt?rizavimo operacijoms taikom? apmokestinimo tvark? (*GURI* Nr. 4, 1999 m. sausio 7 d., p. 4, toliau – ?statymas Nr. 461/98) suteik? Italijos vyriausybei teis? prad?ti nauj? bank? sektoriui taikom? teis?s akt? reform?, ypa? restrukt?rizavimo srityje.

8 Jo 2 straipsnio 1 dalies m punkte buvo numatyta galimyb? banko akcijas valdantiems fondams, padariusiems šios reformos metu nustatytus ?stat? pakeitimus, tur?ti *Banca d'Italia* dali?.

9 1999 m. geguž?s 17 d. ?statyminis dekretas Nr. 153 d?l 1990 m. lapkri?io 20 d. ?statyminio dekreto Nr. 356 11 straipsnio 1 dalyje nurodyt? ?staig? veikl? reglamentuojan?i? civilin?s ir mokes?i? teis?s akt? bei banko restrukt?rizavimo operacijoms taikomos apmokestinimo tvarkos pagal 1998 m. gruodžio 23 d. ?statymo Nr. 461 1 straipsn? (*GURI* Nr. 125, 1999 m. geguž?s 31 d., p. 4, toliau – Dekretas Nr. 153/99) buvo priimtas ?gyvendinant ?statymu Nr. 461/98 suteiktus ?galiojimus ir nustat? šias mokesines taisykles:

– sumažint? 12,5 % pelno mokes?io (IRPEG) tarif? bankams, kurie per penkis vienas po kito einan?ius mokesinius laikotarpius vykdo susijungim? arba panaši? reorganizacij?, su s?lyga, kad pelnas bus kaupiamas ? special? rezerv?, kuris negali b?ti išdalintas trejus metus; specialiaame rezerve sukauptas pelnas negali viršyti 1,2 % skirtumo tarp bendros susijungime dalyvavusi? bank? kredito bei debeto sumos ir analogišk? didžiausio šioje operacijoje dalyvavusio banko suvestini? duomen? (22 straipsnio 1 dalis ir 23 straipsnio 1 dalis),

– mokestin? neutralum? operacij?, kuriomis anks?iau bankams pagal ?statym? Nr. 218/90 (16 straipsnio 3 dalis) perduotas j? veiklai neb?tinas turtas ir aktyvai sugr?žinami juos perdavusiems asmenims, atžvilgiu,

- fiksuoto dydžio mokestį vietoj mokesčių už pirmiau minėtose įtraukose minimas operacijas (24 straipsnio 1 dalis ir 16 straipsnio 5 dalis),
- mokestinį neutralumą su minėtomis operacijomis susijusių komunalinių nekilnojamojo turto pabrangimo mokesčių atžvilgiu (24 straipsnio 1 dalis ir 16 straipsnio 5 dalis),
- atleidimą nuo mokesčių už turtiną naštą gavusių bendrovių banko akcijas valdantiems fondams perleistas *Banca d'Italia* dalis (27 straipsnio 2 dalis).

Ginijamas sprendimas

- 10 Gavusi Parlamento nario klausimą Europos Bendrijų Komisija 1999 m. kovo 24 d. laišku, kurį išsiuntė gyvendindama savo funkcijas valstybės pagalbos srityje, paprašė Italijos valdžios institucijų pateikti jai informacijos, kuria remiantis ji galėtų įvertinti įstatymo Nr. 461/98 svarbą ir pasekmes.
- 11 1999 m. birželio 24 d. ir liepos 2 d. laiškais Italijos valdžios institucijos jį informavo apie šį įstatymą ir apie Dekretą Nr. 153/99.
- 12 2000 m. kovo 23 d. laišku Komisija pranešė Italijos valdžios institucijoms, kad, jos nuomone, įstatyme Nr. 461/98 ir Dekrete Nr. 153/99 nustatytos priemonės gali būti vertinamos kaip valstybės pagalba, ir paragino neįgyvendinti nagrinjamą priemonių. 2000 m. balandžio 12 d. Italijos valdžios institucijos pranešė Komisijai sustabdžiusios jį taikymą, o 2000 m. birželio 14 d. pateikė jai papildomos informacijos.
- 13 Italijos valdžios institucijų vertinimu 1998 m., 1999 m. ir 2000 m. įvykdytoms 76 operacijoms pagal Dekretą Nr. 153/99 pritaikius lengvatinį 12,5 % pelno mokesčių tarifą bankams, maksimali teorinė mokestinė lengvata, gautos kaip mokesčių sumažinimas, suma, Italijos valdžios institucijų nuomone, galėjo būti 5 358 milijardai ITL, t. y. 2 767 mln. eurų.
- 14 2000 m. spalio 25 d. laišku Komisija pranešė Italijos vyriausybei apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą. Šis sprendimas buvo paskelbtas *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* (OL 2001, C 44, p. 2).
- 15 Užbaigdamą šią procedūrą Komisija nusprendė, kad Italijos Respublika neteisėtai įgyvendino įstatymą Nr. 461/98 ir Dekretą Nr. 153/99, taip pažeisdama EB 88 straipsnio 3 dalį. Ji nusprendė, kad, išskyrus Dekreto Nr. 153/99 27 straipsnio 2 dalyje numatytą tam tikrą sandorį su *Banca d'Italia* dalimis atleidimą nuo mokesčių, įgyvendintos mokestinės priemonės yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Šios priemonės suteikė bankams pranašumą, leisdamos jiems išsiplėsti ir pasiekti masto ekonomijų mažomis išlaidomis.
- 16 Todėl Komisija priėmė ginjamą sprendimą patikslindama, kad įstatymas Nr. 461/98 ir Dekretas Nr. 153/99 nustatė mokestines lengvatas ir banko akcijas valdantiems fondams, tačiau šios lengvatos nebuvo nagrinjamos šiame sprendime.
- 17 Ginijamo sprendimo turinys yra toks:

„1 straipsnis

Išskyrus šio sprendimo 2 straipsnyje numatytas priemones, valstybės pagalbos schema, kurią Italija nustatė (statymu Nr. 461/98) ir (Dekretu Nr. 153/98), ypač (Dekreto Nr. 153/99) 22 straipsnio 1 dalimi ir 23 straipsnio 1 dalimi, 24 straipsnio 1 dalimi ir 27 straipsnio 2 dalimi, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

(Dekreto Nr. 153/99) 27 straipsnio 2 dalyje numatytos lengvatos nėra valstybės pagalba, nes dviguba operacija, kurios metu *Banca d'Italia* dalys buvo perduotos turtingaš gavusiai bendrovei, o vėliau perduotos fondams, neturi tokos šios bendrovės biudžetui.

3 straipsnis

Italija panaikina 1 straipsnyje nurodytą valstybės pagalbos schemą.

4 straipsnis

1. Italija imasi visų priemonių, kad išieškotų iš pagalbos gavėjų visą pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą jiems paskirtą ir jau neteisėtai suteiktą pagalbą.

2. Išieškojimas vykdomas nedelsiant pagal vidaus teisės procedūras, su sąlyga, kad pastarosios leidžia greitą ir efektyvą sprendimo vykdymą. Išieškotina pagalba traukiamos ir palėkanos, skaičiuojamas nuo jos suteikimo dienos iki realaus išieškojimo. Palėkanos skaičiuojamos remiantis orientacine palėkanų norma, naudojama apskaičiuoti subsidijos ekvivalentų regioninės pagalbos atveju.

<...>

Šalių prašymai

18 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą dėl to, kad buvo nevykdytos sąlygos, dėl kurių Italijos bankų sistemos reformų lydinčias mokestines priemones galima būtų pripažinti „valstybės pagalba“,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

19 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį ir
- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Kitos Bendrijos teisme nagrinėjamos bylos

20 2002 m. vasario 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijos gautais ieškiniais *Associazione Bancaria Italiana* (ABI) (T-36/02), *Banca Sanpaolo IMI SpA* (T-37/02), *Banca Intesa Banca Commerciale italiana SpA* (T-39/02), *Banca di Roma SpA* (T-40/02), *Mediocredito Centrale SpA* (T-41/02), *Banca Monte dei Paschi di Siena SpA* (T-42/02) ir *Compagnia di San Paolo Srl* (T-121/02) taip pat pareiškė Komisijai ieškinius dėl to paties sprendimo panaikinimo. Pirmosios instancijos teisme Komisija pareiškė prieštaravimą dėl ieškinių priimtumo, grindžiamą tuo, kad šie ieškovai nebuvo konkrečiai susiję su ginčijamu sprendimu, kadangi nagrinėjama pagalba, jos nuomone, buvo ne individuali pagalba, o pagalbos schema. 2003 m. liepos 9 d. nutartimis Pirmosios instancijos teismas sustabdė septynių bylų nagrinėjimą, laukdamas

Teisingumo Teismo sprendimo šioje byloje. Bylose T?36/02, T?37/02, T?39/02, T?40/02, T?41/02 ir T?42/02 ieškovai pareišk? apeliacinius skundus d?l nutar?i? sustabdyti byl? nagrin?jim?. 2003 m. lapkri?io 26 d. Teisingumo Teismo nutartimi *ABI ir kt. prieš Komisij?* (C?366/03 P–C?368/03 P, C?390/03 P, C?391/03 P ir C?394/03 P, Rink. p. I?0000) šie skundai buvo atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtini.

21 2004 m. vasario 11 d. sprendimu *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Italija), kur? Teisingumo Teismas gavo 2004 m. kovo 23 d., pateik? prašym? priimti prejudicin? sprendim? byloje d?l gin?ijamo sprendimo galiojimo ir EB 87 ir kit? straipsni? bei 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatan?io išsamias EB 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), ir bendr?j? Bendrijos teis?s princip? išaiškinimo, d?l kurio Teisingumo Teismas nusprend? atskiru šios dienos sprendimu.

D?l ieškinio

22 Italijos Respublika nurodo penkis ieškinio pagrindus, grindžiamus EB 253 straipsnio pažeidimu, teis?s ? gynyb? pažeidimu, EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, EB 87 straipsnio 3 dalies b punkto pažeidimu ir EB 87 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu.

D?l ieškinio pagrindo, grindžiamo EB 253 straipsnio pažeidimu

Šali? argumentai

23 Italijos Respublika teigia, kad Komisija pažeid? EB 253 straipsnyje nurodyt? pareig? motyvuoti.

24 Šis pagrindas suskirstytas ? tris dalis:

- gin?ijamas sprendimas yra blogai motyvuotas tiek, kiek jame vertinamas konkurencijos bankininkyst?s sektoriuje skatinimas,
- jame kartu nagrin?jami du skirtingi Italijos vyriausyb?s argumentai: vienas j? d?l nagrin?jam? mokestini? priemoni? kvalifikavimo kaip valstyb?s pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dal? ir kitas, visiškai atskiras, d?l pagalbos pripažinimo neprieštarujan?ia pagal EB 87 straipsnio 3 dal?,
- gin?ijamame sprendime pateikta motyvavimas, kod?l gin?ijamos mokestin?s priemon?s negali b?ti pripažintos neprieštarujan?iomis pagal EB 87 straipsnio 3 dal?, yra nepakankama, klaidinga ir prieštaringa.

25 Komisija gin?ija ieškov?s teiginius. Ji teigia, kad gin?ijamas sprendimas atitinka teismo praktikoje nustatytus motyvavimo reikalavimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

26 Iš nusistov?jusios teismo praktikos aišku, kad pareiga motyvuoti yra esminis proced?rinis reikalavimas, kur? reikia skirti nuo klausimo d?l motyvavimo pagr?stumo, kuris yra susij?s su gin?ijamo akto teis?tumu iš esm?s. EB 253 numatytas reikalavimas motyvuoti privalo b?ti pritaikytas atsižvelgiant ? konkretaus akto pob?d?, motyvuojant aiškiai ir nedviprasmiškai turi b?ti nurodyti akt? pri?musios institucijos motyvai, kad suinteresuoti asmenys žinot? tokio sprendimo pri?mimo priežastis, o kompetentingi teismai gal?t? vykdyti teismin? kontrol?. Š? reikalavim? reikia vertinti atsižvelgiant ? kiekvienos konkre?ios bylos aplinkybes, pirmiausia akto turin?, nurodyt? motyv? pob?d? ir interes? gauti paaiškinim?, kur? ši? motyv? atžvilgiu gali tur?ti šio akto adresatas arba asmuo, su kuriuo šis aktas yra tiesiogiai ir konkre?iai susij?s. Nereikalaujama, kad motyvuojant b?t? nurodomos visos svarbios teisin?s ir faktin?s aplinkyb?s, vertinant, ar

motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą, o taip pat ir į visas šio klausimo reglamentuojančias teisės normas (žr., *inter alia*, 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 48 punktą).

– Dėl pirmosios ieškinio pagrindo dalies

27 Pirmojoje ieškinio pagrindo dalyje Italijos Respublika teigia, kad ginijamas sprendimas yra blogai motyvuotas tiek, kiek jame vertinamas konkurencijos bankininkystės sektoriuje skatinimas.

28 Šio bendro pobūdžio priekaištų lydi aplinkybių aprašymas, kuriame iš esmės pateikiama banko sektorių Italijoje reglamentuojanti taisyklė evoliucija, nepateikiant konkrečių kaltinimų pagrindžiančių aplinkybių.

29 Detaliai aprašant taikytinos teisės evoliuciją cituojamas ir įstatymas Nr. 218/90.

30 Teigiama, kad šiuo įstatymu buvo pradėta esminė Italijos bankininkystės sistemos, turėjusios didelį valstybinį sektorių, reforma, šiame įstatyme buvo numatytos teisinės priemonės, kuriomis naudojantis valstybinius bankus galima pertvarkyti į akcines bendroves.

31 Įstatymas Nr. 461/98 pristatomas kaip paskutinis Italijos kredito sistemos reformos etapas.

32 Jis buvo būtinas pirmiausiai tam, kad būtų pašalintas ar bent jau galutinai sumažintas valstybinio sektoriaus dalyvavimas banko sektoriuje, o taip pat užbaigtas įstatymu Nr. 218/90 pradėtas Italijos banko sektoriaus privatizavimo ir restruktūrizavimo procesas.

33 Juo visų pirma buvo siekiama:

- suteikti pirmenybę toms operacijoms, kuriomis siekiama stambinti bankus arba jų grupes,
- leisti bankams gegėjams sugrąžinti banko akcijas valdantiems fondams neveiksnius aktyvus, kurie buvo gauti pagal įstatymą Nr. 218/90, šioms operacijoms taikant mokestinio neutralumo režimą.

34 Greta būtų užbaigti privatizavimo procesai, taip pat reikėtų gyvendinti mokesčių reformą, vykdomą bendrame mokestiniais naštos sumažinimo produktyviai veiklai kontekste.

35 Pirmąjį ieškinio pagrindo dalį iš jos formuluotais ir šalių raštu pateiktą pastabą reikia suprasti kaip skundą dėl to, kad ginijamame sprendime nebuvo nurodyti motyvai, dėl kurių Komisija nusprendė, kad įstatymu Nr. 461/98 ir įstatyminiu dekretu Nr. 153/99 buvo suteikta valstybės pagalba, nors šiais teisės aktais buvo tik pratęstas įstatymo Nr. 218/90, dėl kurio Komisija neturėjo su valstybės pagalba susijusių priekaištų, nuostatų taikymas.

36 Šiuo požiūriu pastebėtina, kad ginijamo sprendimo 16, 30 ir 32 punktuose Komisija atliko šiuos veiksmus:

- reziumavo Italijos vyriausybės procedūros metu padarytą Italijos banko sektorių reglamentuojančių teisės aktų vystymąsi;
- priminė šios vyriausybės teiginį, kad įstatymas Nr. 218/90 ir įstatyminis dekretas Nr. 153/99 turėtų būti vertinami kaip bendro Italijos banko sektoriaus modernizavimo proceso dalis,
- priminė šios valstybės narės tikslą konsoliduoti ir pertvarkyti šį sektorių.

37 Konstatuotina, kad Komisija toliau, ginijamo sprendimo 51–54 punktuose, nurodo priežastis, dėl kurių tai, kad įstatymas Nr. 218/90 nebuvo ginijamas pagal valstybės pagalbą

reglamentuojančias taisykles, neturi jokios tokos statymo Nr. 461/98 ir statyminio dekreto Nr. 153/99 vertinimui pagal tas pačias taisykles.

38 Kalbama apie priežastis, dėl kurių ji neįėjo į statymo Nr. 218/90, ji pirmiausia nurodo, kad Italijos vyriausybė jai apie jį nepranešė. Ji priduria, kad ji nagrinėjo tik tam tikrus šio statymo aspektus, kurie buvo susiję su konkrečiomis bylomis, ir priimtini pateisinimai dėl šių konkrečių aspektų negalioja šioje byloje nagrinėjamiems priemonėms.

39 Be to, Komisija teigia, kad pradedant nuo 1992 m. pabaigos dauguma valstybinių bankų, su kuriomis retomis išimtimis, buvo pertvarkyti į akcines bendroves, toks pertvarkymas buvo privalomas pagal statymą Nr. 489/93.

40 Be to, jos teigimu, tai, kad anksčiau ji nereikšėjo prieštaravimų dėl kitų priemonių, galbūt gerokai panašių į nustatytąsias statyminiu dekretu Nr. 153/99, nereikia, kad ji teigiamai turėtų vertinti ir šiuo statyminiu dekretu nustatytas priemones. Taip pat ir aktyvų perdavimo iš banko akcijas valdančio fondo bankui įgyjui atleidimas nuo mokesčio nebūtinai turi būti vertinamas taip pat kaip ir atvirkštinės operacijos – iš banko įgyjimo – fondui – atleidimas nuo mokesčio. Faktiškai aktyvų perdavimas bankui galėjo palengvinti valstybinių bankų pertvarkymo į akcines bendroves procesą, o ši, esant reikalui, perkainotų aktyvų sugrąžinimo fondams, atleidžiant šią operaciją nuo mokesčio, tikslas ir rezultatas buvo banko rentabilumo rodiklių pagerinimas.

41 Galiausiai, Komisijos teigimu, statymas Nr. 218/90 buvo *ad hoc* priemonė, kuri iš principo galima paaiškinti ypatingomis jos priėmimo metu galiojančiomis aplinkybėmis. Tuo tarpu šioje byloje nagrinėjamos priemonės niekada negalėjo būti vertinamos kaip neprieštaraujančios bendrajai rinkai.

42 Todėl darytina išvada, kad priešingai nei teigia Italijos Respublika, Komisija ginajamame sprendime nurodė motyvus, atsakančius į jai pateiktus argumentus.

43 Šie motyvai, nepaisant jų pagrįstumo, buvo pakankami tam, kad suinteresuoti asmenys iš jų sužinotų ginajamo sprendimo priėmimo priežastis, o Teisingumo Teismas galėtų atlikti jo kontrolę.

44 Todėl pirmoji ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

– Dėl antrosios ieškinio pagrindo dalies

45 Pagrindo antrojoje dalyje Italijos Respublika kaltina Komisiją nepateikus atskirų motyvų dėl atitinkamai klausimo, susijusio su nagrinėjamo mokestinių priemonių kvalifikavimu pagal EB 87 straipsnio 1 dalį ir kito, visiškai atskiro, dėl pagalbos pripažinimo neprieštaraujančia pagal EB 87 straipsnio 3 dalį.

46 Šiuo požiūriu primintina, kad pareigos motyvuoti laikymasis privalo būti vertinamas atsižvelgiant pirmiausiai į jos turinį, o ne išdystymą.

47 Visais atvejais pakanka konstatuoti, kad nagrinėjamo atveju Komisija ginajamo sprendimo 32–43 punktuose ištyrė klausimą dėl nagrinėjamo mokestinių priemonių kvalifikavimo pagal EB 87 straipsnio 1 dalį ir atskirai, to paties sprendimo 45–48 punktuose, klausimą dėl galimo EB 87 straipsnio 3 dalies taikymo.

48 Šiomis aplinkybėmis antroji ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

– Dėl trečiosios ieškinio pagrindo dalies

49 Trečiojoje ieškinio pagrindo dalyje Italijos Respublika priekaištauja Komisijai, kad

gin?ijamame sprendime pateikta motyvavimas d?l EB 87 straipsnio 3 dalies b arba c punkto taikymo yra nepakankama, klaidinga ir prieštaringa.

50 Šiuo klausimu primintina, kad Komisija gin?ijamo sprendimo 45–48 punktuose išd?sto pagrindim?, kod?l ji prieina išvad?, kad nagrin?jamos mokestin?s priemon?s negali b?ti pripažintos neprieštaraujan?iomis EB sutar?iai pagal šias nuostatas.

51 Ji pirmiausia nurodo, kad Italijos bank? sistemos sustiprinimas negali b?ti vertinamas kaip „bendriems Europos interesams svarbus projektas“ 87 straipsnio 3 dalies b punkto prasme, juolab kad jis pirmiausia yra naudingas vienos valstyb?s nar?s, o ne Bendrijos apskritai, ?kio subjektams, o, be to, tai n?ra konkretus, tikslus ir gerai apibr?žtas projektas.

52 D?l to, ar šioje byloje nagrin?jamos mokestin?s priemon?s atitinka EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto s?lygas kaip „skirtos tam tikr? ekonomin?s veiklos r?ši? vystymui“, Komisija teigia, kad, jos nuomone, šiuo atveju n?ra ?vykdytos Bendrij? gairi? taikymo s?lygos, nurodytos Komisijos komunikate 1999/C 288/02 d?l Bendrijos gairi? d?l Valstyb?s pagalbos sunkumus patirian?ioms ?mon?ms sanuoti ir restrukt?rizuoti (OL C 288, 1999, p. 2). Ši tvarka nebuvo skirta mažoms ir vidutin?ms ?mon?ms. Komisijai nebuvo pranešta apie kiekvien? suteikt? pagalbos atvej? atskirai ir nebuvo pateiktas restrukt?rizavimo planas. Iš esm?s pagalb? gav? bankai netur?jo sunkum?, o pagalba nebuvo skirta atkurti ilgalaik? ekonomin? ar finansin? rentabilum?. Gair?se numatomas reikalavimas imtis priemoni? kompensuoti, kiek tai yra ?manoma, galim? neigiam? poveik? konkurentams. Šiuo atveju pagalba faktiškai buvo skirta sustiprinti gav?j? pozicij? j? konkurent?, negavusi? pagalbos, atžvilgiu. Ši? lengvat? negalima vertinti kaip pagalbos investicijoms ar kitoms leistinioms išlaidoms. N? viena iš kit? pagalbos charakteristik? neleidžia jos vertinti kaip neprieštaraujan?ios EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto prasme. Be to, n?ra ?vykdyta šios nuostatos s?lyga, kad pagalba „netrikdyt? prekybos s?lyg? taip, kad prieštaraut? bendram interesui“. Šiuo atveju, kitaip nei ankstesni? priemoni? atveju, kuri? buvo imtasi pirmiausiai pagal ?statym? Nr. 218/90, kurios gal?jo palengvinti valstybini? bank? pertvarkym? ? akcines bendroves ir taip sumažinti konkurencijos poži?riu j? pad?ties skirtum? lyginant su kitais bankais, o šioje byloje nagrin?jam? priemoni? pasekm? buvo ta, kad jos padidino pagalbos gav?j? konkurencingum? stipria tarptautine konkurencija pasižymin?iame sektoriuje.

53 Pripažintina, kad tokia Komisijos motyvavimas, nepaisant jos pagr?stumo, buvo pakankama tam, kad suinteresuoti asmenys iš j? sužinot? gin?ijamo sprendimo pri?mimo priežastis, o Teisingumo Teismas gal?t? atlikti jo kontrol?.

54 Be to, Italijos Respublikos suformuluotame kaltinime d?l to, kad Komisijos motyvavimas yra klaidinga ir prieštaringa, taip pat teigiama, kad ji yra nepagr?sta, tai yra nepakankamai motyvuojamas ankstesn?s Komisijos pozicijos pakeitimas. Ypa? Italijos vyriausyb? atkreipia d?mes? ? gin?ijamame sprendime esan?i? Komisijos pastab?, kad nagrin?jama tvarka pirmiausia naudinga vienos valstyb?s nar?s, o ne Bendrijos apskritai, ?kio subjektams, jos teigimu, ji yra „pernelyg supaprastinanti situacij? ir beprasm?“. Italijos vyriausyb? teigia, kad Komisijos pastaba, jog pagal ši? tvark? nebus remiamas konkretus, tikslus ir gerai apibr?žtas projektas, yra „ne tik prieštaringa, bet ir visiškai nepagr?sta“. Galiausiai d?l klausimo, ar pagalba, skirta tam tikrai veiklai pl?toti, neprieštarauja EB sutar?iai, Italija teigia, kad Komisijos argumentavimas yra „prieštaringas“ ir „visiškai nenuoseklus“ lyginant su jos kitose bylose padarytomis išvadomis, nuo kuri? šioje byloje ji labai aiškiai nukrypo.

55 Kaip buvo min?ta šio sprendimo 26 punkte, klausimas d?l akto motyvavimo pagr?stumo yra susij?s su gin?ijamo akto teis?tumu iš esm?s. Tod?l skundo d?l motyvavimo nepagr?stumo negalima nagrin?ti toje pa?ioje stadijoje, kurioje tiriami, ar buvo laikomasi EB 253 straipsnyje numatytos pareigos.

56 Dėl motyvavimo, kodėl Komisija laikėsi kitokios nuomonės nei ankstesnėse bylose, pažymėtina, kad ginajamo sprendimo 51–54 punktuose buvo nurodytos aplinkybės, kuriomis skyrėsi lyginamos situacijos ir kurios pateisino skirtingos pozicijos laikymąsi.

57 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti ir trečiąjį nagrinjamo ieškinio pagrindo dalį.

58 Todėl visas EB 253 straipsnio pažeidimu grindžiamas pagrindas yra atmestinas.

Dėl ieškinio pagrindo, grindžiamo principo dėl teisės gynyb pažeidimu

Šalių argumentai

59 Italijos Respublika teigia, kad Komisija kaltinimus, susijusius su nagrinjamomis mokestinėmis priemonėmis dėl netiesioginio mokesčio, pirmą kartą pareiškė tik priimtame ginajamame sprendime, prieš tai nesuteikusi progos Italijos vyriausybei ir pagalbos gavėjams pateikti paaiškinimą. Taip Komisija pažeidė teisės gynyb principą.

60 Komisija teigia, kad tai yra naujas pagrindas, nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalį, nes jis pirmą kartą buvo pareikštas tik ieškovės dublike.

Teisingumo Teismo vertinimas

61 Procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalyje numatoma, kad proceso metu negalima pateikti naujų ieškinio pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

62 Savo ieškinyje Italijos Respublika nenurodė ieškinio pagrindo, grindžiamo teisės gynyb pažeidimu vykdančią, kuri pasibaigė ginajamo sprendimo priėmimu.

63 Šis teisinis pagrindas ji nurodė tik pateikdama dubliką, nenurodydama teisinių arba faktinių aplinkybių, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

64 Todėl šis pagrindas yra naujas ieškinio pagrindas, ir todėl yra nepriimtinas.

Dėl ieškinio pagrindo, grindžiamo EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

65 Italijos Respublika teigia, kad kvalifikuodama nagrinjamas mokestines priemones kaip valstybės pagalbą Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį.

66 Šis teisinis pagrindas sudaro šešios dalys.

67 Pirmojoje dalyje ieškovė teigia, kad ginajamas sprendimas yra grindžiamas klaidinga prielaida dėl pelno mokesčio tarifo sumažinimo iki 12,5 % bankams, kurie vykdo susijungimų arba panašią reorganizaciją. Šis sumažinimas skaičiuojamas ne nuo visų susijungimų arba panašią reorganizaciją vykdančio banko pajamų, o tik nuo specialiojo rezervų traukiamos jos dalies. Be to, toks mokesčio sumažinimas negali viršyti statyminio dekreto Nr. 153/99 22 straipsnio 1 dalyje ir 23 straipsnio 1 dalyje numatytos bendros 1,2 % viršutinės ribos. Galiausiai Komisija neatsižvelgė nustatytą sąlygą, kad specialiojo rezervo negalima paskirstyti akcininkams trejus metus.

68 Likusiose penkiose šio ieškinio pagrindo dalyse Italijos Respublika teigia, kad nagrinjamąs priemones:

- nereiškia nei valstybės lėšų perdavimo, nei valstybės atsisakymo nuo konkrečių mokestinių pareigų,
- nėra valstybės pagalba, nes jomis naudojasi ir gavėjai, pavyzdžiui, kontroliuojančiosios bendrovės, kurios nėra Komisijos EB 87 straipsnio 1 dalies prasme,
- priešingai nei teigia Komisija, yra ne selektyvaus, o bendro pobūdžio, nes jį taikymo sąlygos yra nediskriminacinės bei nepriklauso nuo diskrecijos teisės,
- neturi tokios valstybių narių tarpusavio prekybai, o jei turi, tai tik dalinai, ir todėl reikia sugrąžinti tik dalį pagalbos,
- neiškraipo konkurencijos.

69 Dėl šio statyminio dekreto Nr. 153/99 16 straipsnio 3 dalyje numatytų priemonių, numatančių mokestinę neutralumą operacijų, kuriomis anksčiau bankams perduotas jų veiklai nebūtinai turtais ir aktyvai, sugrąžinami juos perdavusiems asmenims, atžvilgiu, jomis sugrąžinamieji bendrovei nebuvo suteikta ekonominės naudos atleidžiant nuo mokesčių, paprasčiausiai jos mokestinę pareiga buvo perduota sugrąžinto turto įgijėjui mokesčių sumokėjimo terminus už sugrąžinimo sandorą atidedant iki būsimo šio turto realizavimo.

70 Komisija teigia, kad Italijos Respublika tik savo dublike išdėstė argumentus, kad naudos iš šio statyminio dekreto Nr. 153/99 16 straipsnio 3 dalyje veiklai nebūtinai turto ir aktyvų sugrąžinimo operacijų atžvilgiu numatyto mokesčio neutralumo gavėjai yra ir subjektai, kurie nėra Komisijos EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Šis argumentas yra naujas ieškinio pagrindas, nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalį.

71 Argumentas, kad ši valstybės pagalba turi tik dalinai tokias valstybių narių tarpusavio prekybai, ir todėl jį sugrąžinti reikia tik iš dalies, ieškovai taip pateikė tik dublike. Komisija mano, kad prašymas sumažinti sugrąžintinos pagalbos sumą yra naujas bylos dalykai keičiantis reikalavimas, kuris pažeidžia Teisingumo Teismo EB statuto 19 straipsnį (tapusį Teisingumo Teismo statuto 21 straipsniu) ir Procedūros reglamento 38 straipsnį.

72 Dėl likusių argumentų Komisija teigia, kad EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu grindžiamas pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- Dėl pirmos dalies, grindžiamos klaidinga prielaida dėl pelno mokesčių tarifo sumažinimo

73 Priešingai nei teigia Italijos Respublika, Komisija priimdama savo sprendimą nemanė, kad mažesnis mokesčių tarifas buvo taikomas visoms banko pajamoms. Ginijamo sprendimo 5 punkte ji konstatuoja, kad aptariamasis mokesčių tarifo sumažinimas buvo taikomas specialioji rezervai paskirtam pelnui, o pelno paskyrimas specialioji rezervai buvo mokesčių tarifo sumažinimo sąlyga. Visais atvejais galimybė, kad buvo manoma, jog nuolaida buvo skaičiuojama nuo visų banko pajamų, turėtų būti tik nustatant pagalbos dydį, bet ne jos teikimo faktą.

74 Be to, tame pačiame ginijamo sprendimo punkte Komisija konkrečiai mini 1,2 % viršutinę ribą ir pareigojimą neskirstyti rezerve esančio pelno trejus metus, kuriais remiasi Italijos Respublika ir kurie yra numatyti šio statyminiame dekrate Nr. 153/99.

75 Todėl nagrinėjamo ieškinio pagrindo pirmoji dalis yra atmestina.

– Dėl antrosios dalies, susijusios su sąlyga, kad finansavimas būtų atliekamas valstybės iššomis arba jos išteklių sąskaita

76 EB 87 straipsnio 1 dalyje kalbama apie „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteiktą pagalbą“.

77 Pagal nusistovėjusį teismo praktiką valstybės pagalbos sąvoka yra platesnė nei subsidijos, nes ji apima ne tik pozityvias išmokas, pavyzdžiui, pačias subsidijas, bet ir priemones, kuriomis sumažinamos monei paprastai tenkančios mokesťines ir kitas finansines prievoles ir kurios, nors ir nebūdamos subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra panašaus pobūdžio ir turi tokį pat poveikį (žr. pirmiausiai 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, C 143/99, Rink. p. I-8365, 38 punktų ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-501/00, Rink. p. I-6717, 32 punktų ir juose minimą teismo praktiką).

78 Iš to darytina išvada, kad priemonė, kuria viešosios valdžios institucijos tam tikras žmones atleidžia nuo mokesčių, nors ir nėra valstybės išteklių perdavimas, tačiau dėl jos šios žmonės atsiduria palankesnėje padėtyje nei kiti apmokestinamieji asmenys, ir todėl ji yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme (žr. 1994 m. kovo 15 d. *Banco Exterior de España* sprendimą C-387/92, Rink. p. I-877, 14 punktų). Valstybės pagalba taip pat gali būti laikomas mokesčių tam tikroms žmonėms sumažinimas arba mokėtinio mokesčio sumokėjimo termino atidėjimas.

79 Nagrinėjamoje byloje taikytos ginčijamos priemonės buvo:

– pelno mokesčio tarifo sumažinimas,

– atleidimas nuo mokesčių pagal nuostatas dėl šių sandorių mokestinio neutralumo; t. y. apmokestinant neatsižvelgiama į tai, kad buvo patenkintos pareigos mokėti mokestį atsiradimo sąlygos, šio mokesčio mokėjimą nukeliant į ateitį, kuomet, galimas dalykas, bus atliktas kitas tokio pat pobūdžio sandoris,

– fiksuoto dydžio mokesčio taikymas vietoj paprastai susijungimo ar restruktūrizavimo atvejais arba sugrąžinant veiklai nebūtiną turtą ir aktyvus mokamą mokesčių,

– turtiną naštą gavusių žmonių atleidimas nuo mokesčio už *Banca d'Italia* dalių perdavimą banko akcijas valdantiems fondams.

80 Taigi ši priemonė taikymo pasekmė yra arba mokesčio sumažinimas dėl taikomo mažesnio mokesčio tarifo arba dėl paprastai mokamą mokesčių pakeitimo fiksuotu mokesčiu, arba atleidimas nuo mokesčio pelno faktiškai gauto sugrąžinant perduotus jį veiklai nebūtinus turtą ir aktyvus, arba, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 39 punkto pabaigoje, pelno gauto kaip gyjantieji bankai perduoda banko akcijas valdantiems fondams *Banca d'Italia* dalis, ypač jei šios dalys buvo iš pradžių gautos neatlyginamai, o vėliau perleidžiamos už atlyginimą arba perkainojamos.

81 Tokioms sąlygoms teikiamos minėtos mokestinės lengvatos vertintinos kaip iš valstybės išteklių EB 87 straipsnio 1 dalies prasme teikiama pagalba.

82 Šios išvados, tiek, kiek ji yra susijusi su mokestinio neutralumo sugrąžinimo sandorių atžvilgiu numatantiomis priemonėmis, nepakeičia argumentas, kad paprastai mokamą mokesčių mokėjimas paprasčiausiai atidedamas iki galimo būti šio turto realizavimo. Valstybės pagalba gali būti pripažįstamas ne tik mokestinės skolos atidėjimas, bet ypač toks grąžinimo sandoris, koks nagrinėjamas šioje byloje, kurio metu vienas teisės subjektas turtą perduoda kitam teisės subjektui, o bankas, sugrąžinantis turtą banko akcijas valdančiam fondui, atskiram teisės

subjektui, galutinai atleidžiamas nuo mokesčio.

83 Todėl nagrinėjamo ieškinio pagrindo antroji dalis yra atmestina.

– Dėl trečiosios dalies argumento dėl naudos iš veiklai nebūtino turto ir aktyvų sugrąžinimo operacijų atžvilgiu numatyto mokesstinio neutralumo gavėjų statuso

84 Italijos Respublika savo dublike išdėstė argumentus, kad naudos iš statyminio dekreto Nr. 153/99 16 straipsnio 3 dalyje veiklai nebūtino turto ir aktyvų sugrąžinimo operacijų atžvilgiu numatyto mokesstinio neutralumo gavėjai yra ir EB 87 straipsnio 1 dalies prasme žmonės nesantys subjektai.

85 Primintina, kad Procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalyje numatoma, kad proceso metu negalima pateikti naujų ieškinio pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

86 Tačiau taip pat primintina, kad ieškinio pagrindas, kuriuo praplečiamas anksčiau teismui pateiktame ieškinyje tiesiogiai arba numanomai nurodytas ieškinio pagrindas, yra priimtinas (1983 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Verros prieš Parlamentą*, 306/81, Rink. p. 1755, 9 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 169 punktą).

87 Italijos Respublika savo ieškinyje buvo nurodžiusi šį teisinį pagrindą teigdama, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį nesilaikydama šios nuostatos taikymo sąlygų.

88 Todėl dublike išdėstyta kaltinimas, kad naudos iš nagrinėjamų priemonių gavo ir subjektai, kurie nėra žmonės, tų anksčiau nurodyto ieškinio pagrindo praplėtimas. Jis yra susijęs su viena iš EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo kumuliacinių sąlygų. Taigi Italijos Respublikos nurodytas pagrindas numanomai apima ir šį argumentą.

89 Todėl Komisijos pareikštas prieštaravimas dėl priimtimumo yra atmestinas.

90 Nagrinėjant iš esmės konstatuotina, kad ginijamos priemonės yra valstybės pagalbos schema.

91 Pagalbos schemos atveju siekdama patikrinti, ar ši schema turi pagalbos požymius, Komisija gali ištirti tik bendrus nagrinėjamos schemos požymius, nenagrinėdama kiekvieno atskiro taikymo atvejo (žr. 2000 m. spalio 19 d. Sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855, 51 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, C-278/00, Rink. p. I-3997, 24 punktą).

92 Šiuo atveju akivaizdu, kad nagrinėjamos mokesčių nuostatos yra naudingos bankininkystės veikla besiverčiančioms žmonėms. Šios išvados, kurios pakanka tam, kad galima būtų taikyti EB 87 straipsnio 1 dalį, nepakeičia aplinkybų, kad iš šių nuostatų naudos gauna ir subjektai, kurie nėra žmonės.

93 Todėl nagrinėjamo ieškinio pagrindo trečioji dalis yra atmestina.

– Dėl ketvirtosios ieškinio pagrindo dalies, susijusios su ginijamų priemonių selektyvumo sąlyga

94 EB 87 straipsnio 1 dalis draudžia pagalbą, „kuri, palaiko tam tikras žmones arba tam tikrą prekių gamybą“, t. y. selektyvią pagalbą.

95 Pagal šią nuostatą pagalba gali būti selektyvi, net jei ji taikoma visam ekonominiam sektoriui

(žr. 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 33 punkt?).

96 Nagrinėjamoje byloje ginajamos mokestinys priemonės taikomos tik bankų sektoriui. Jos netaikomos kitų ekonomikos sektorių įmonių. Šiuo požiūriu pažymėtina, kad savo ieškinyje Italijos Respublika nurodo, kad nors operacijose, kurioms taikomos šios priemonės, gali dalyvauti ir kitų rūšių bendrovės, pavyzdžiui, finansinių bendrovės, paslaugas teikiančios bendrovės, draudimo bendrovės, tačiau „visais atvejais šiomis priemonėmis suteikiamos lengvatos yra skirtos tik suinteresuotiems bankams“.

97 Be to, bankų sektoriuje naudos iš šių priemonių gali gauti tik jose nurodytus sandorius vykdančios įmonės. Šios priemonės taikomos tik įmonių, atliekančių nurodytas operacijas.

98 Konstatuotina, net ir papildomai nenagrinėjant, ginajamo sprendimo 33 punkte išdėstyto Komisijos teiginio, kad tokio susijungimo arba restruktūrizavimo atveju taikomas mokesčio sumažinimas yra naudingesnis didelėms įmonių, kad ši priemonė yra selektyvi kitų ekonomikos sričių atžvilgiu, o taip pat ir paties bankų sektoriaus viduje.

99 Kadangi šios priemonės taikomos ne visiems tokio subjektams, todėl jos negali būti laikomos bendromis mokesčių ar ekonomikos politikos priemonėmis.

100 Iš tiesų šios priemonės nukrypsta nuo bendros apmokestinimo tvarkos. Iš jų naudos gaunančios įmonės naudojami mokestine lengvata, kuri jos neturėtų teisėtai taikant bendrą tvarką ir kuri negali pretenduoti kitų sektorių įmonių, vykdančių analogiškas operacijas, ar bankų sektoriaus įmonių, nevykdančių nurodytų operacijų.

101 Mokesčio sumažinimas nepateisinamas nei nagrinėjamos mokesčių sistemos pobūdžiu, nei struktūra (žr. pagal analogiją 1974 m. liepos 2 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 173/73, Rink. p. 709, 33 punkt?). Ji nėra bendros sistemos pritaikymas bankininkystės veiklą vykdančių įmonių ypatumams. Iš bylos medžiagos matyti, kad nacionalinės valdžios institucijos šias priemones pristatė kaip tam tikrų įmonių konkurencingumui padidinimo priemones tam tikru šios sektoriaus raidos etapu.

102 Todėl nagrinėjamo ieškinio pagrindo ketvirtoji dalis yra atmestina.

– Dėl penktosios ir šeštosios dalių, susijusių su štaka valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijos iškraipymu

103 Savo ieškinyje Italijos Respublika nesutiko, kad buvo vykdyta slyga dėl štacos valstybių narių tarpusavio prekybai. Savo dublike ji kaltino Komisiją visiškai nepatikrinus, ar ginajamos priemonės, kurios nedaro štacos visai prekybai tarp valstybių narių, nedaro ir dalinų štacos tokių prekybai, o jei atsakymas šis klausimas būtų teigiamas, tai vadovaujantis proporcingumo principu šis faktas turėtų būti atsižvelgiama sprendžiant dėl sugrąžintinos pagalbos masto.

104 Komisija teigia, kad šis argumentas yra naujas bylos dalykų keičiantis reikalavimas. Todėl nepriimtinas pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 38 straipsnį.

105 Šiuo klausimu pastebėtina, kad minėtos teisės normos draudžia teikti naujus, ieškinyje neišdėstytus reikalavimus.

106 Argumentas, kurio priimtinumą ginajamas, yra pateiktas grindžiant ieškinyje nurodytą reikalavimą panaikinti ginajamą sprendimą. Jis šio reikalavimo nekeičia ir nepapildo.

107 Todėl tai nėra naujas reikalavimas.

- 108 Šis argumentas praplečia ieškinyje nurodytą teisinį pagrindą taip, kad jo negalima vertinti nauju ieškinio pagrindu Procedūros reglamento 42 straipsnio prasme (žr. minėto sprendimo *Verros prieš Parlamentą* 9 punktą ir *Nyderlandai prieš Tarybą* 169 punktą).
- 109 Todėl šio argumento negalima nuginti pareiškus prieštaravimų dėl priimtimumo.
- 110 Iš esmės primintina, kad EB 87 straipsnio 1 dalyje draudžiama pagalba, kuri daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti.
- 111 Vertindama šias dvi sąlygas Komisija privalo ne nustatyti pagalbos realią įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai bei realią konkurencijos iškreipimą, o tik išsiaiškinti, ar ši pagalba gali daryti poveikį tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 44 punktas).
- 112 Šiomis aplinkybėmis sąvoką „poveikis“ valstybių narių tarpusavio prekybai reikia suprasti kaip įtaką tarpusavio prekybai arba tik galimą įtaką jai, todėl argumentas, kad pagalbos sugrąžinimo mastas priklauso nuo to, ar ji padarė įtaką „visai“ valstybių narių tarpusavio prekybai – tada kyla pareiga sugrąžinti visą gautą pagalbą, ar tik jos „daliai“ – tuomet vadovaujantis proporcingumo principu galima išieškoti tik dalį valstybės pagalbos, yra nepagrįstas.
- 113 Šiuo klausimu taip pat primintina, kad neteisėtai suteiktos pagalbos panaikinimas jį išieškant yra jos neteisėtumo pripažinimo logiška pasekmė. Dėl šios priežasties neteisėtai suteiktos valstybės pagalbos išieškojimas pirminės padėties atkūrimo tikslu iš principo nelaikytinas neproporcinga priemone valstybės pagalbą reglamentuojančių Sutarties nuostatų atžvilgiu (žr. minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 103 punktą ir ten minimą teismo praktiką).
- 114 Pagalbos nesuderinamumas su bendrąja rinka turi būti būtinai nustatytas, kai ji daro ar gali daryti poveikį Bendrijos vidaus prekybai bei iškraipo joje egzistuojančią konkurenciją.
- 115 Ypač kai valstybės narės suteikta pagalba sustiprina žmonių padėtį palyginti su kitomis Bendrijos vidaus prekyboje konkuruojančiomis žmonių grupėmis, reikia manyti, kad pagalba turėjo įtakos šiai prekybai (žr. 1998 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Philip Morris prieš Komisiją*, 730/79, Rink. p. 2671, 11 punktą, 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ferring*, C-53/00, Rink. p. I-9067, 21 punktą ir minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 52 punktą).
- 116 Šiuo požiūriu aplinkybė, kad ekonominis sektorius liberalizuojamas Bendrijos lygmeniu, apibrėžia realią ar potencialią pagalbos poveikį konkurencijai ir jos poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai (žr. 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-409/00, Rink. p. I-1487, 75 punktą).
- 117 Be to, nėra būtina, kad žmonių pagalbą gavę pati dalyvautų Bendrijos vidaus prekyboje. Iš tikrųjų, kai valstybės narė žmonei suteikia pagalbą, dėl to veikla valstybės viduje gali būti išlaikoma ar išaugti, todėl sumažėja kitose valstybėse narėse steigtų žmonių galimybių eiti į šios valstybės narės rinką (žr. šiuo klausimu 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 84 punktą). Be to, pagalba žmonei, kuri iki šiol nedalyvavo Bendrijos vidaus prekyboje, gali sudaryti sąlygas jai patekti į kitos valstybės narės rinką.
- 118 Šioje byloje konstatuotina, kad susijungimo, tam tikro turto ir aktyvų sugrąžinimo sandoriams ir tam tikriems *Banca d'Italia* dalių perleidimo atvejams taikomos mokesčių lengvatos sustiprina žmonių pagalbą gavusių padėtį kitų Bendrijos vidaus prekyboje veikiančių žmonių atžvilgiu.
- 119 Taip pat konstatuotina, kad finansinių paslaugų sektorius buvo gerokai liberalizuotas

Bendrijos lygmeniu, ir tai dar labiau sustiprino konkurenciją, jau egzistavusią dėl Sutartyje numatyto laisvo kapitalo judėjimo.

120 Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad priimančiąsias priemones dėl bankų susijungimo ir restruktūrizavimo sandorių įstatymo Nr. 461/98 projekto motyvuose jos buvo pristatomos kaip priemonė išvengti, kad dėl didelio Italijos bankų sistemos atsilikimo, lyginant su jos konkurentais Europoje, ir pinigų sąjungos įgyvendinimo Italijos bankų sistemos neištumtų didžiausi Europos bankai.

121 Konkurencinis pranašumas, kurį suteikė įgyjamoms priemonėms Italijoje steigtiems kio subjektams, apsunkena kitų valstybių narių žmonių patekimą į Italijos rinką ir net palengvina Italijos žmonių patekimą į kitas rinkas.

122 Italijos vyriausybės nurodyta aplinkybė, kad mokesčių sumažinimu Italijoje gali pasinaudoti kitų valstybių narių bankų atstovybės, nepašalina šių neigiamų pasekmių.

123 Todėl pripažintina, kad nagrinėjama pagalba gali daryti įtaką prekybai tarp valstybių narių ir iškraipyti konkurenciją.

124 Todėl nagrinėjamo ieškinio pagrindo penktoji ir šeštoji dalys yra atmestinos.

125 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, aišku, kad visas EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu grindžiamas pagrindas yra atmestinas.

Dėl EB 87 straipsnio 3 dalies b arba c punkto pažeidimu grindžiamų ieškinio pagrindų

Šalių argumentai

126 Dėl dviejų EB 87 straipsnio 3 dalies pažeidimų grindžiamų ieškinio pagrindų Italijos Respublika teigia, kad išankstinio pranešimo pareigos nesilaikymas nedavė Komisijai pagrindo nuspręsti, kad ši schema negali būti pripažinta neprieštaraujanti bendrajai rinkai pagal šį straipsnį.

127 Pirmiausia ieškovė mano, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 3 dalies b punktą atsisakydama pripažinti, kad ši pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, nes ji skirta „vykdyti bendriems Europos interesams svarbų projektų“ šio straipsnio prasme. Įstatymo Nr. 461/98 įstatyminio dekreto Nr. 153/99 tikslas buvo galutinai užbaigti Italijos bankų privatizavimą skatinant viešojo kapitalo arba privatiems investuotojams nepriklausančio kapitalo pasitraukimą iš Italijos bankų arba šios rėšies kapitalo juose sumažinimą. Ši priemonė tikslas buvo ne iškraipyti konkurenciją, o, priešingai, sumažinti prieš ją imantis egzistavusią nevienodą padėtį rinkoje tarp išties privačių bankų ir tų, kurie buvo privatūs tik formaliai, bet ne pagal juos kontroliavusį kapitalą.

128 Italijos Respublika teigia, kad visiška ir galutinė Italijos bankų privatizacija gali būti „bendriems Europos interesams svarbus projektas“, kaip Bendrijos projekto, kuriuo kuriama euro zona ir vidaus rinka, dalis. Atsižvelgiant į EB 295 straipsnį, privatizavimo projektus gali vykdyti tik valstybės narės, kiekviena jų savo kompetencijos ribose. Šis privatizavimas padidina konkurenciją tokioje didelėje finansų rinkoje kaip Italija, o tai naudinga visai Bendrijai.

129 Antra, Italijos Respublika teigia, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą, nes nepripažino įgyjamų priemonių neprieštaraujantiomis bendrajai rinkai kaip „skirtą tam tikrą ekonominę veiklos rėšį vystymui“, šiuo atveju bankininkystės veiklai.

130 Ji skundžiasi, kad Komisija išnagrino galimybes taikyti EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą tik pagal minėtą savo Komunikatą 1999/C 288/02 dėl Bendrijos gairių dėl Valstybės pagalbos

sunkumus patirian?iams ?mon?ms sanuoti ir restrukt?rizuoti, o taip pat savo Komunikat? 96/C 213/04 d?l Bendrijos gairi? d?l valstyb?s pagalbos mažoms ir vidutin?ms ?mon?ms (OL C 288, 1999, p. 2), kaip galima numanyti iš gin?ijamo sprendimo. Ji teigia niekada neteigusi, kad ši pagalbos schema buvo skirta sunkumus patirian?iams ar mažoms bei vidutin?ms ?mon?ms. Ieškov? teigia, kad neprieštaravimas EB sutar?iai tur?t? b?ti vertinamas tiesiogiai pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punkt?, jei tiriama tvarka neatitinka n? vienos iš šiuose dviejuose komunikatuose keliam? „hipotezi?“.

131 Italijos Respublika priekaištauja Komisijai labai smarkiai nukrypus nuo 1998 m. liepos 29 d. Sprendime 1999/288/EB d?l *Banco di Napoli* Italijos suteiktos pagalbos s?lyginio patvirtinimo (OL L 116, 1999, p. 36) ir 1999 m. lapkri?io 10 d. Sprendime 2000/600/EB d?l Sicilijos viešiesiems bankams *Banco di Sicilia* ir *Sicilcassa* Italijos suteiktos pagalbos leidimo (OL L 256, 2000, p. 21) išd?stytos pozicijos.

132 Šie sprendimai buvo priimti d?l priemoni?, kurios yra labai panašios ? gin?ijamas šioje byloje nes pirmiausia jos taip pat iš dalies buvo priimtos vadovaujantis ?statymu Nr. 218/90. Apie jas taip pat nebuvo pranešta. Komisija, su tam tikromis s?lygomis, pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punkt? jas paskelb? neprieštarujan?iomis Bendrajai rinkai.

133 ?statyminio dekreto Nr. 153/99 22 ir 23 straipsniuose numatytas pelno mokes?io sumažinimas buvo ?prasta mokestin? priemon?, tokia pat, o galb?t net dar palankesn?, yra numatyta ?statymo Nr. 218/90 7 straipsnio 3 dalyje. Pastar?ja nuostata po susijungimo atsiradusioms, o taip pat turt? per?musioms, jei toks per?mimas reišk? koncentracij?, kredito ?staigoms ir institucijoms buvo suteikta teis? penkerius metus atskaityti, neviršijant nustatytos maksimalios ribos, specialiaame rezervo fonde sukauptas l?šas. Šios priemon?s atžvilgiu Komisija laik?si kitokios pozicijos.

134 Komisija teigia, kad šie du ieškinio pagrindai yra nepagr?sti.

Teisingumo Teismo vertinimas

135 Pirmiausia primintina, kad Komisija taikydama EB 87 straipsnio 3 dal? turi pla?i? diskrecij?, kurios ?gyvendinimas apima ekonomin? ir socialin? vertinim?, privalom? atlikti Bendrijos kontekste. Tikrindamas tokios laisv?s ?gyvendinimo teis?tum?, Bendrijos teismas negali šioje srityje savo vertinimu pakeisti kompetetingos valdžios institucijos vertinimo, bet turi apsiriboti tyrimu, ar šiame vertinime n?ra akivaizdžios klaidos ar piktnaudžiavimo ?galiojimais. (žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Pranc?zija prieš Komisij?*, C?456/00, Rink. p. I?11949, 41 punkt? ir min?t? teismo praktik?.

136 Be to, iš pat pradži? pasteb?tina, kad, priešingai nei teigia ieškov?, Komisija gin?ijamame sprendime nenusprend?, kad d?l išankstinio pranešimo apie pagalbos schem? nebuvimo jos negalima paskelbti neprieštarujan?ia bendrajai rinkai pagal EB 87 straipsnio 3 dal?.

– D?l s?vokos „pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbi? projekt? vykdymui skatinti“

137 EB 87 straipsnio 3 dalies b punktas Komisijai suteikia teis? pripažinti bendrajai rinkai neprieštarujan?i? pagalb?, skirt? bendriems Europos interesams svarbaus projekto vykdymui skatinti.

138 Gin?ijamo sprendimo 45 punkte Komisija nurodo, kad gin?ijamomis priemon?mis buvo siekiama sustiprinti Italijos bank? sistem?, sudarant geresnes s?lygas iš esm?s vienos valstyb?s nar?s ?kio subjektams, o ne visai Bendrijai.

139 Šiuo poži?riu pakanka konstatuoti, kad iš EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu grindžiamo pagrindo teisin?s analiz?s ir ypa? ?statymo Nr. 461/98 projekto motyv? matyti, kad mokes?io sumažinimas iš esm?s yra skirtas padidinti tik Italijoje ?steigt? ?kio subjekt? konkurencingum?, sustiprinant j? konkurencin? pad?t? vidaus rinkoje.

140 Tod?l ne?vertindama šios situacijos kaip „bendriems Europos interesams svarbaus projekto“ Komisija nepadar? akivaizdžios vertinimo klaidos.

141 Italijos vyriausyb? negali rimtai tvirtinti, kad gin?ijamos priemon?s yra skirtos visiškai ir galutinai užbaigti privatizavimo proces?, kuris gal?t? b?ti bendriems Europos interesams svarbiu projektu.

142 Iš ties?, viena vertus, kai kurios mokestin?s nuolaidos n?ra b?tinai susijusios su privatizavimo procesu. O kita vertus, valstyb?s nar?s ?gyvendinamas privatizavimo procesas savaime negali b?ti laikomas bendriems Europos interesams svarbiu projektu.

143 Tod?l ieškinio pagrindas, grindžiamas EB 87 straipsnio 3 dalies b punkto pažeidimu, yra atmestinas.

– D?l s?vokos „pagalba, skirta tam tikros ekonomin?s veiklos r?ši? pl?traui skatinti“

144 EB 87 straipsnio 3 dalies c punktas Komisijai suteikia teis? pripažinti bendrajai rinkai neprieštaraujan?i? pagalb?, skirt? tam tikros ekonomin?s veiklos r?ši? pl?traui skatinti.

145 Priešingai nei teigia ieškov?, Komisija šios nuostatos taikymo galimyb? nagrin?jo atsižvelgdama ne vien tik ? savo Komunikatus 1999/C 288/02 ir 96/C 213/04.

146 Gin?ijamo sprendimo 47 punkte Komisija, ?vertinusi gin?ijamas priemones pagal šiuose komunikatuose išvardytus kriterijus, nurodo, kad n? vienas iš nagrin?tos pagalbos schemos požymi? neduoda pagrindo jos pripažinti neprieštaraujan?ia bendrajai rinkai d?l kit? motyv? EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto prasme.

147 Komisija pabr?žia, kad ji mano, jog ne?vykdyta šioje nuostatoje numatyta s?lyga, kad svarstoma pagalba neturi trikdyti prekybos s?lyg? taip, kad tai prieštaraut? bendram interesui.

148 D?l pastarojo klausimo nurodydama, kad gin?ijamos priemon?s iš esm?s padidino pagalbos gav?j? konkurencingum? sektoriuje, pasižymin?iame didele tarptautine konkurencija, ir pažym?jusi, kad šios priemon?s yra skirtos sustiprinti pagalbos gav?j? pad?t? tokios pagalbos negaunan?i? konkurent? atžvilgiu, Komisija netiesiogiai atmeta galimyb?, kad mokes?io sumažinimas skirtas bendrai bank? veiklos „pl?traui skatinti“.

149 Remiantis nagrin?jant ankstesnius ieškinio pagrindus nurodytais motyvais, susijusiais su gin?ijam? priemoni? požymiais, pripažintina, kad Komisijos atlikdama š? vertinim? nepadar? akivaizdžios vertinimo klaidos.

150 Italijos Respublika negali pagr?stai teigti, kad Komisija nukrypo nuo pozicijos, kuri? ji buvo už?musi d?l ?statyme Nr. 218/90 numatyt? priemoni?, pirmiausia Sprendimuose 1999/288 ir 2000/600 pateikto vertinimo.

151 Akivaizdu, kad apie ?statyme Nr. 218/90 nustatytas priemonės Komisijai niekada nebuvo pranešta. Tod?l d?l Italijos Respublikos tvirtinimo, kad šio ?statymo 7 straipsnio 3 dalyje numatyta priemon? buvo labai panaši ? pelno mokes?io sumažinim?, numatyt? ?statyminio dekreto Nr. 153/99 22 ir 23 straipsniuose, pakanka konstatuoti, kad Komisija nenagrini?jo nurodytos priemon?s. Be to, net ir darant prielaid?, kad tai buvo dvi viena kit? keitusios ir t?stin?s priemon?s, tai, kad Komisija nesi?m? veiksm? prieš pirm?j?, yra nereikšminga, nes šioje byloje nagrin?jama tvarka, vertinama atskirai nuo ankstesn?s tvarkos, teikia pirmenyb? tam tikroms ?mon?ms (žr. šiuo klausimu 1998 m. birželio 7 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisij?*, 57/86, Rink. p. 2855, 10 punkt?).

152 D?l Sprendim? 1999/288 ir 2000/600 pasteb?tina, kad jais pagalba buvo suteikta konkrečioms bankams taikant kitokias, nei nagrin?jamos šioje byloje, priemonės, t. y. akcinio kapitalo padidinim?, *Banca d'Italia* suteikt? avans?, išdo investicijas ? bank? ir mokesčines lengvatas veiksams, iš esm?s susijusiems su ?mon?s, ?mon?s filial? ir turto perleidimo operacijomis.

153 Tod?l ieškinių pagrindas, grindžiamas EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu, yra atmestinas.

154 Taigi n? vienas iš Italijos Respublikos pateikt? panaikinimo pagrind? n?ra pagr?stas.

155 Tod?l jos ieškinys yra atmestinas.

D?l bylin?jimosi išlaid?

156 Pagal Proced?ros reglamento 69 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai šaliai nurodoma padengti bylin?jimosi išlaidas, jei laim?jusi šalis to praš?. Kadangi Italijos Respublika pralaim?jo byl?, ji turi padengti Komisijos bylin?jimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškin?.**
2. **Priteisti iš Italijos Respublikos bylin?jimosi išlaidas.**

Parašai.

* Proceso kalba: ital?.